

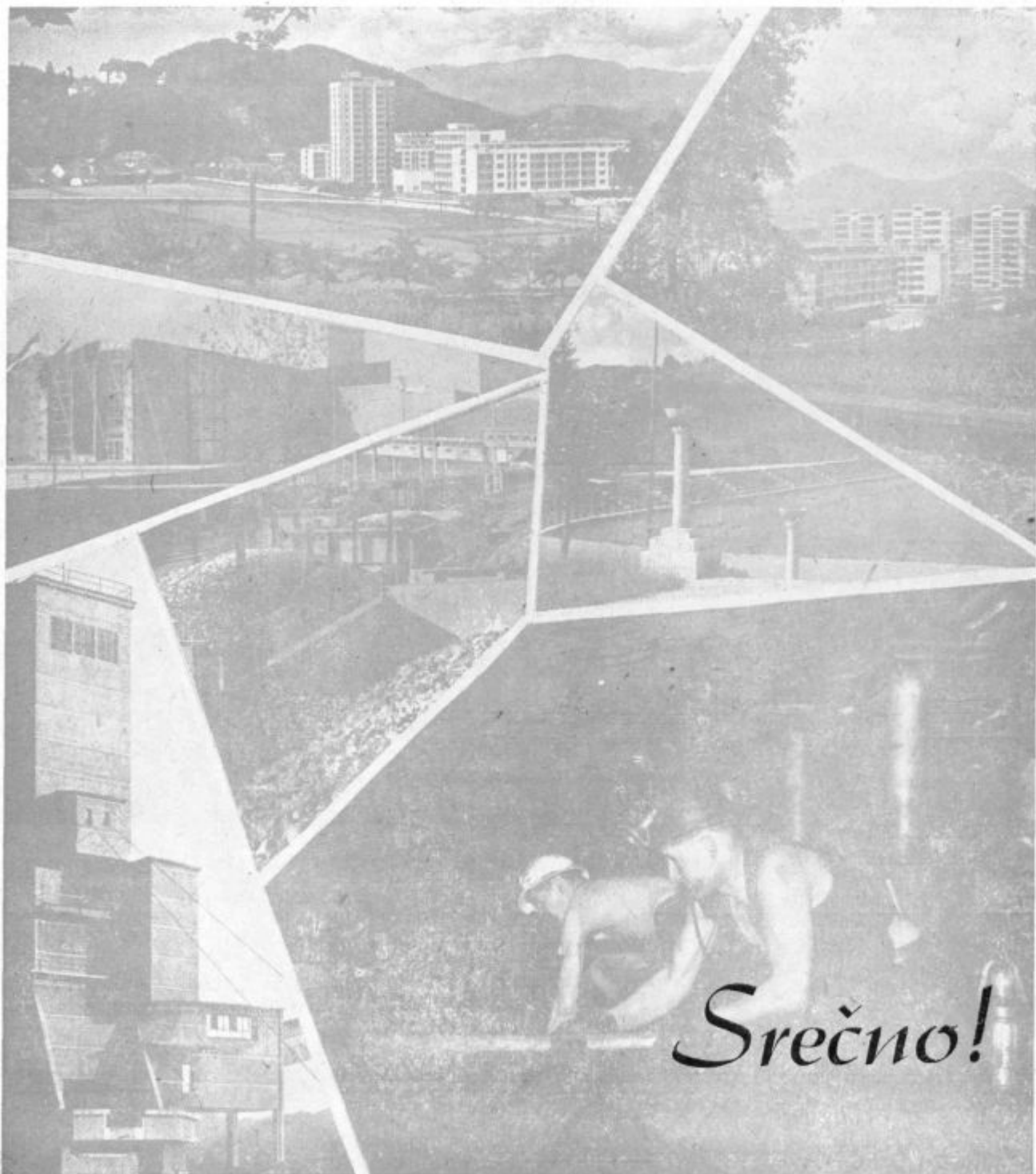
RUDAR

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA
RUDNIKA LIGNITA VELENJE

1. JULIJA 1961

St. 8 - Cena 10 din

Vsem rudarjem čestitamo

Obisk visokega gosta v Velenju

V torek, 20. junija je obiskal na svoji poti po Sloveniji predsednik republike Mali Modibo Keita s so-progo in ostalim svojim spremstvom ter s predsednikom Ljudske skupščine LRS tov. Miha Marinkom tudi Velenje. Velenjčani so mu pripravili lep in kar se da veličasten sprejem. Vse mestó je bilo zavito v zastave. Ob prihodu v Velenje so goste pričakali pionirji s cveticami in zastavami v roki in jim pristrčno mahali v pozdrav. Mogočim slavolok je označeval dobrodošlico velikemu prišlecu. Najprej so se vsi skupaj peljali v Šoštanj, kjer jim je tov. Miha Marinko priredil intimno kosilo. Iz Šoštanja so se vsi skupaj vrnili v Velenje. Kolona avtomobilov je obstala pred velikim trgom poleg kulturnega doma. Gostje so izstopili in odšli med vrstami rudarjev, ki so bili v paradnih uniformah, med vzklikanjem in

burnim ploskanjem Velenjčanov proti govorniškemu odru. Sprejem je bil res pristrčen in spontan.

Pred več kot tritisočglavo množico je Modibo Keita in ostale pozdravil predsednik občine Šoštanj tov. Peter Šprajc ter predsednik centralnega delavskega sveta tov. Anton Romih. V imenu rudarskega kolektiva in mesta Velenje so izročili predsedniku republike Mali spominsko rudarsko svetilko, okovano rudarsko palico, album s barvnimi fotografijami in umetniško plastiko »ilegalca«. Predsednik Keita se je obrnil k množici in dejal: »Dragi tovariši, prebivalci tega kraja in rudarji! Zahvaljujem se vam za pristrčen sprejem, ki dokazuje bratstvo med narodi Jugoslavije in Malija. So prijateljstva, do katerih človeku ni veliko, toda reči moram, da je prijateljstvo, ki ga goji ljudstvo republike Mali do Ju-

goslavije, resnično pravo in veliko prijateljstvo. Spominska darila pa, ki sem jih prejel od vašega mesta in od vaših rudarjev, bodo zavzela med spomini, ki sem jih prinesel iz raznih dežel, posebno častno mesto.«

V knjigo spominov, kamor se podpisujejo visoki obiskovalci mesta Velenja, pa je premier Malija napisal: »Prijateljstvo združenega ljudstva, odločnega za svojimi voditelji in za svojim čudovitim predsednikom maršalom Titom, je neprecenljivo darilo.«

Ko je Modibo Keita odhajal iz Velenja, je še dodal: »To je res sijajno ljudstvo!« Očitno zadovoljen je s svojim spremstvom zapuščal rudarsko mesto Velenje, Velenjčani pa so še z zadnjimi vzkliki in pozdravi pozdravljali prijatelje naše domovine.

NAŠA SKRBJE JE ČLOVEK

V Šoštanju je bila pred nekaj dnevi redna konferenca komunistov šoštanjske občine, ki so ji kot gosti prisostvovali član Centralnega komiteja ZKJ in podpredsednik Zvezne ljudske skupščine tov. Luka Leskošek, član Centralnega komiteta ZKS Sergej Vošnjak in organizacijski sekretar Okrajnega komiteja ZKS v Celju Jože Marolt.

Konferenco je otvoril sekretar Občinskega komiteja ZKS v Šoštanju tov. Janko Zevart, ki je govoril o delu komunistov v preteklem letu, o napakah in slabostih, tekočih problemih in predvsem poudaril bodoče naloge komunistov pri bistveno kvalitetnih spremembah v našem družbenem življenju. Obodbe od zadnje redne konference komunistov šoštanjske občine je potekalo v znamenju idejno-vsebinske in organizacijske krepitve organizacij Zveze komunistov v občini. To nam pove številčna in kvalitetna krepitev članstva na našem področju, saj je bilo v preteklem letu okrog 120 novo sprejetih članov, kar nazorno kaže na ugodno politično situacijo v komunih in vse večjo idejno zavest državljanov.

Nadaljnja decentralizacija delavskega in družbenega upravljanja je tudi močno vzpodbudila interese delovnih kolektivov in državljanov pri sodelovanju v gospodarstvu in drugih področjih političnega in družbenega življenja.

Nagel družbeni in gospodarski razvoj v preobrazbi vasi je terjal aktivizacijo vseh političnih sil občine. Čeprav ne vsepovsod, so vendar mnoge vaše organizacije Zveze komunistov v novih pogojih že našle ustrezne oblike dela, ki jim v polni meri zagotavljajo vodilno vlogo v celotnem družbenem dogajanju na vasi. Prišlo so do spoznanja, da jim lahko uspeš-

no delo zagotovi samo zelo tesna povezava z vsemi ostalimi družbenimi organizacijami, posebno s Socialistično zvezo.

Šoštanjska konferenca je obravnavala tudi številne slabosti in pomanjkljivosti, ki so se predvsem pokazale v preteklem letu v organizacijskem, notranjem partijskem delu, deloma pa tudi v idejni in kadrovske politiki. Tudi delo občinskega komiteja ni bilo najboljše. Vseh teh napak so krive predvsem pomanjkljive metode dela in premajhna odgovornost nekaterih članov občinskega komiteja Zveze komunistov. V zvezi s tem je bil dan in osvojen predlog, da se število članov novega občinskega komiteja omeji, zaradi boljše operativnosti dela.

Ugotovljeno je bilo, da so nekateri člani Zveze komunistov preobremenjeni, medtem ko imamo precejšnje število članov pasivnih, takšnih, ki jim je sestanek organizacije edino aktivno delo v Zvezi. Delegati so v diskusiji ugotavljali probleme na področju šolstva v zvezi z novim načinom nagrajevanja in o dolžnostih, ki jih prevzemajo s tem v zvezi šolski odbori, dalje so dajali ustrezne predloge v zvezi s problemi v zdravstvu in kmetijstvu, t. j. na področjih, kjer novi načini prinašajo, nemalo težav.

Ugotovili so, da je predpogoj za boljše gospodarjenje decentralizacija v gospodarskih organizacijah, t. j. postopno uvajanje ekonomskih enot.

Ob zaključku je govoril tudi član Centralnega komiteja ZKS Sergej Vošnjak, ki je dejal, da bodo komunisti zares učinkovito vplivali na množice, če se ne bodo izolirali od množic in organov družbenega in delavskega upravljanja, ampak se vključili v mehanizem neposredne

demokracije in posvetili vse svoje sile in vse svoje zmogljivosti njemu razvoju. Dejal je, če bodo komunisti od strani množic spoštovani, bodo lahko idejno-politični voditelji.

Govoril je tudi o novem gospodarskem sistemu, kateri nam narekuje, da se mu temeljito posvetimo in ga skušamo živo uresničiti. Problem je predvsem v tem, da pomaknemo proizvodnjo in uveljavljanje človeka še dalje naprej in da nam je prva skrb človek in njegovo življenje, človek, ki ga moramo postopno osvoboditi vseh tistih spon, v katere ga je vkoval razvoj človeške družbe.

OGLEJTE SI

- 1. julija ob 17. uri:**
tekma v odbojki na igrišču pri stadionu; igra ženska in moška ekipa »Rudar« Velenje : Odbojkarški klub Jesenice
- 1. julija ob 18. uri:**
v kinodvorani — tekmovanje v dviganju uteži; nastopa 6 državnih prvakov
- 2. julija ob 14.30:**
cestno hitrostne dirke za prvenstvo Slovenije — dopoldne ob 9.30 uradni trening
- 2. julija:**
štafetni tek od novega jaška do velenjskega gradu
- 3. julija:**
ob 9. uri — svečana parada,
ob 10. uri — razvitje prapora in »Skok čez kožo« pred kulturnim domom
- 3. julija:**
ob 16. uri — rokometna tekma na stadionu, Zagorje : »Rudar«
- 3. julija:**
ob 17. uri na stadionu — velik atletski miting Klavdivar Celje; nastopajo moški in ženske.

Srečno

Težak je poklic rudarjev. Težak je bil vseskozi njihov družbeni položaj, še težji delovni pogoji.

Rudarjev dan je kratek; koliko sončnih dni prebije rudar, kopajoč se v znoju, zasmrajenem in zatohlem zraku, v nenehni nevarnosti. Rudarjeva družina je v stalni skrbi za očeta, sina, Rudarjevo delo je težko. V njegovih širokih, odtrdelih dlaneh se pretaka črno zlato — teče nenehno dragocena »kri« našega gospodarstva, teče in se spreminja.

Rudar je prodajal svoje roke, da je lahko nekako živel; kako, to vemo! Rudar je bil vedno med prvimi uporniki, bil je v prvih vrstah stavk, boril se je dosledno in uporno za boljše, lepše in srečnejše življenje. In v njegovih vrstah so padale žrtve — v Husinju, v Trbovljah in še in še. In rudar je bil tisti, ki je tvoril udarno jedro vrst naših prekaljenih borcev — revolucionarjev, bil je prvi minar in »inžinerac« naše narodnoosvobodilne vojske, prvi bombaš, ki je povzdignil svoj glas in z neusahljivo vero v boljše je daroval svoje življenje v borbi za novi — pravičnejši svet, nove človeške odnose.

3. julij je praznik rudarjev — praznik velikih družbenih in delovnih zmag našega novega rudarja, ki z zavestjo upravljalca ustvarja in upravlja velike dobrine družbi in sebi.

Prav posebne delovne zmage pa bo slavil naš — velenjski rudar — ki je dosegel v desetletnem razvoju edinstvene zmage, rudar — nov človek mladega mesta, ki je tudi svoj prosti čas podaril družbi, podaril samemu sebi, izgledu svojega mesta.

Ob prazniku želimo vsem rudarjem naše domovine, prav posebej pa našemu velenjskemu rudarju:

»SREČNO!«

Mi, ki odpiramo žile naše zemlje,
mi, ki rujemo srž iz nje,
da z njim bi gradili si —
mi, velenjski rudarji, ki dan za dnev
in noč za nočjo se spuščamo v temne globine,
da tam nakopali bi črno zlato,
mi, da —
mi si bomo zgradili nov svet in novo zemljo.

(Tvrdy B.)

Delovni dan velenjskega rudarja

Ura je 4. Budilka na nočni omarici neusmiljeno kliče. Francelj se zdrami iz lepih sanj. Sprva niti ne ve, kaj ga je zdrnilo. S počasnimi kretnjami si pomenca oči in malo nejevoljno pogleda po sobi, ki še leži v polmrazu. Svež jutranji zrak ga dokončno zdrami. Pohiteti mora. Obleče se in poje zajtrk, ki mu ga je med tem pripravila njegova skrbna žena.

Cez nekaj minut že čaka na rudniški avtobus, ki ga bo odpeljal na delo. V kopalnici se preobleče, vzame malico in kmalu se odpelje na delo globoko pod zemljo, kjer služi kruh sebi in svoji družini. Nihče ne dvomi o napornosti te službe in o vseh mogočih nevarnostih, ki te pri tem spremljajo.

Cas hitro teče, treba je urno delati,

pa tudi delo samo zahteva celega človeka. Minilo je 8 ur, rudarji se vračajo trudni in izmučenih obrazov. Voda in kopanje jih prijetno osveži. Francelj se vrača z dela; domov se pelje s svojimi tovarisi, kajti združijo jih skupno delo in napor. Pelje se v mesto, kjer ima stanovanje. Toda to mesto ni tako, kot so druga mesta: hiša pri hiši, vmes temni hodniki in ozke ulice. To mesto je mesto sonca in veselja. Hišice so posejane po sončni rebri med zelenicami in cvetličnimi gredami. Tu ni dušljivih plinov industrije, povsod se čuti dih narave, dih pomladi. Takega mesta še nisem videl, pa če bi mi tudi kdo pravil o tem, ne bi verjel. Prepričal me je le lastni pogled. »Le kdo je ustvaril vse to? Kdo čuva vse te ze-

lenice in nasade?« se sprašujejo nekateri ljudje. Nadalje so še žal taki, ki le malomarno zamannejo z roko, pa pravijo: »Lahko imajo toliko, ko imajo rudnik, ki jim vse to daje. Če bi mi imeli takšne naravne pogoje, bi tudi imeli tako lepo!«

Res nas je tu tudi narava obdarila, toda enega pa le ne smemo pozabiti: kaj bi pomagala sama narava, če ne bi bilo ljudi, ki imajo voljo do dela, če ne bi ti ljudje vedeli, da delajo in gradijo sebi in svojem lepšo bodočnost! Če bi takih zavednih ljudi ne bilo, lahko računamo, da bi Velenje imelo polovico manj svoje lepote in privlačnosti!

Pa poglejmo, kako si je naš Francelj razdelil prosti čas! Po kosilu se je utrujen ulegel na kavč, da se spočije. Toda zaspati ni mogel. Mislił je, kaj vse je še treba narediti, da bo življenje lepše. Urediti je treba oko-

Nad. na 4. strani

4. JULIJ

Dan borca

Ko so leta 1941 fašistične armade iz vseh štirih strani napadle Jugoslavijo, so se dotleje vladajoči čaršijski oblastniki nemudoma umaknili v varno zatišje in doživljali vojno od daleč, pri bogato pogrnenih mizah. Na čelo pregažene domovine, v prve vrste poteptanega in pod jarmom trpljenja umirajočega ljudstva, pa je stopila toliko preganjana Komunistična partija Jugoslavije.

Bilo je 22. julija 1941. leta. V zatišju Ribarjeve hiše so se zbrali na sejo člani CK KPJ in pod vodstvom sekretarja, tovariša Tita, pozvali vse narode Jugoslavije na oboje upor. Ljudstvo, delavci in kmetje so se navdušeno odzvali temu pozivu.

Padel je prvi uporniški strel, prva svetla plamenica tisočerih herojstev borcev naše jugoslovanske narodnoosvobodilne armade, ki je pretrpela največ nečloveških naporov. Upor je dobil svoje živo jedro. Ljudstvo je vstalo, udarila je njegova nepremagljiva pest...

Vrste naše vojske so se množile. Naša vojska je kljubovala z dneva v dan najhujšim ofenzivam zmehaniziranega vojnega stroja okupatorjev tudi takrat, ko so izkušeni tuji strategji izgubljali upanje.

Ta boj, boj proti nasilju, uboju in ropu, boj za ohranitev naroda, boj

za srečnejši, pravičnejši svet, ni bilo mogoče zaustaviti. Pod vodstvom tovariša Tita so borci dvignili prapor svobode in postali simbol, o katerem so spletli legendo o otroku, o njegovem širokem nasmehu v sončna obzorja.

4. julij bo za našo in slovenjgraško občino še prav poseben praznik, kajti ta dan bomo slavili na Graški gori — gori jurišev, na naši slavni »štajerski Sutjeski«, kjer je bil pred 20. leti ustanovljen I. štajerski bataljon pod vodstvom Staneta Rozmana, slavili bomo prve uspehe tega bataljona (napad na Šoštanj), ki je zasekal težak udarec fašistom, ki so v tem času gazili širjave Evrope in Rusije, slavili nešteto težkih, odločilnih dni edinstvenih bojev in zmag, ki jih je zmogel naš človek samo pod prekaljenim vodstvom naših revolucionarjev — komunistov.

BORCEM ČESTITA OB NJIHOVEM PRAZNIKU DELOVNI KOLEKTIV RLV

★★

Delovni dan velenjskega rudarja

Nad. s 3. strani

lico, zato se je odločil, da bo odšel na prostovoljno delo. Tudi njegovi tovariši redno hodijo.

»Pokazal jim bom, da tudi jaz hočem pomagati pri urejanju svojega mesta. Zadnji nočem biti,« je pomislil in v mislih preštel svoje in udarniške ure tovarišev.

In brž je vstal ter odšel proti parku. Tam si je dobil orodje in pomagal pri kopanju kanalov. Po treh urah je zadovoljen odšel domov.

»Naj grem spat?« je pomislil.

Ne, človeku je tudi razvedrilo potrebno. Včasih odide v Delavski klub, kjer gleda televizijo in odigra s svojimi prijatelji partijo šaha. Nocoj se je odločil za kino. Lepo se obleče in z ženo počasi odideta proti kino dvorani.

Zivljenje gre svojim tempom naprej in vsak dan se zgodi kaj novega in lepšega, kar dolgo ostane ljudem v spominu. Velenje pa se razvija in iz dneva v dan postaja lepše in bogatejše mesto, postaja vzor naši socialistični skupnosti in ponos rudarjev.

Baloh Stanislav, 3. e IRS

Prihajajo mladi tovariši

Tri leta so minila. Prvi kopači iz naše rudarske šole polagajo izpite. Tudi jaz sem se srečal z njimi na delovišču. Vsak dan je bil dodeljen eden od fantov, da tudi na pripravi pokaže svoje znanje. Zanimal sem se za njihovo delo. Presenetilo me je marsikaj, ti fantje gledajo bodočnosti resno v oči. Vsaka njihova kretnja ima svoj cilj. Predpostavljani so se zavedali svojih dolžnosti. Uspelo jim je vcepiti v njih nov duh.

Delo rudarja je težko. Mnogo je odgovornosti. Težko bi našel delo kje zunaj, naj si bo v tovarni ali kjer koli, da bi bilo vezano s tolikimi fizičnimi in duševnimi naporji, kakor je to delo kopača v jami. Velikokrat je treba zelo hitro ukrepati. Ob gotovih prilikah je lahko en trenutek usoden za vse delavce oziroma rudarje.

Najbolj pa me je presenetil njihov tovariški odnos. Vsi so nekako s spoštovanjem govorili z nami in to je nujno potrebno. Spoštovati moramo drug drugega, ne se pa pripraviti ali celo pretepati, kar se dogaja med nekaterimi, ki so ne vem od kod prišli med nas.

Sedaj bodo ti mladi kopači prišli med nas. Zamenjali bodo tiste, ki

odhajajo utrujeni v pokoj. Sprejeti jih moramo tovariško, saj so fantje, ki preraščajo v može. Znanja imajo dovolj. Treba je še dobre volje. Še nekaj prakse in uvrstili se bodo lahko med najboljše kopače. Pod njihovimi mladimi ter močnimi mišicami se bo rušil premog na transporterje.

Naključje je hotelo, da je bil dodeljen k meni tudi tovariš Ukman. Med potjo na delo sva govorila o njegovih zasebnih razmerah. Pripovedoval mi je:

Očeta sploh nisem poznal, premnil je pod nasilstvom koncentracijskega taborišča v minuli vojni. Mati pa mi je umrla, ko sem bil že tukaj v rudarski šoli. Tragična usoda!

Socialistična družba je delno nadomestila njegove starše in mu uresničila njegove želje. S svojo marljivostjo bo lahko prišel do lepega služka in oddolžil se bo tudi družbi za tako skrbno pomoč.

Prvi uspehi rudarske šole so tu, lepe žele dobivajo končne rezultate. Trud predpostavljenih je poplačan. Tovariši, ki pa pridejo med nas, bodo lahko služili s svojim kulturnim odnosom ostalim za vzgled.

Alojz Sevšek

Kaj bodo rekli člani kolektiva

Zakonca Ladislav Pečnik, delavec v zapadni jamski mehanizaciji, in njegova žena Hedvika, delavka v IRS, sta se po sklenitvi zakona naselila pri njenih starših v Velenju, Jenkova ul. 9. Pozneje sta pri rudniku vložila prošnjo za dodelitev družinskega stanovanja. Z ozirom na to, ker sta živela skupno z ženinimi starši, ki stanujejo v trosobnem stanovanju v petorčku in je oče rudniški upokojenec ter je bilo stanovanje primerno za začasno skupno življenje, so se stanovanja dodelila takim delavcem, ki so bili družinskega stanovanja bolj

potrebni. S tem ni rečeno, da tudi imenovana ne bi v dognanem času prišla v poštev za dodelitev družinskega stanovanja, le malo bi bilo treba potrpeti.

Pred približno letom in pol sta zakonito razvezala zakonsko zvezo. Po razvezi zakona je Hedvika Jelen še nadalje ostala pri svojih starših, njenemu bivšemu možu Ladislavu Pečniku pa je bilo dodeljeno samsko stanovanje. Prošnja za dodelitev družinskega stanovanja ni bila več aktualna in se je vložila v arhiv.

Otvoritev hotela „Paka“

8. julija 1961 ob 18. uri bo otvoren novo zgrajenega hotela »Paka« v centru novega Velenja. V ta namen želimo opisati možnosti koriščenja uslug v našem hotelu.

Hotel ima 70 ležišč (14 sob je dvo-posteljnih, ostale so enoposteljne) in dva apartmaja v prvem nadstropju, ki sta opremljena s TV aparati, v vseh sobah je tekoča mrzla in topla voda, centralno gretje prostorov, signalne naprave, telefon, dvigalo, sodobna oprema. V vsaki sobi je kopalna kad ali prha.

Na vrhu petnadstropnega hotela je terasa, opremljena z okusnim aranžmajem vrtnih mizic in sedežev, ki se lahko koristijo za sončenje v poletnih dnevih. S terase je lep razgled na novo urejeno mesto in bližnjo okolico.

V prvem nadstropju hotela je zelo okusno opremljena slavnostna bankečna dvorana, hotelska restavracija

s 150 sedeži, bogatim jedilnikom in prvovrstno izbiro kvalitetnih vin poleg dobre postrežbe ob vsakem času.

V pritličju hotela je večji in manjši jedilni salon za koriščenje in prevzem naročil v smislu zadovoljstva in želje na povratek.

Ob vročih poletnih in prijetnih večerih bo preskrbljeno v zadovoljstvo gostov na restavracijskem vrtu (terasi) s 300 sedeži za ples in razvedrilo.

Samopostrežna restavracija bo skrbela za domače in tuje goste s pestro izbiro jedil po zmernih cenah. Ne moremo mimo tega, da ne omenimo sodobno urejene in opremljene kuhinje, ki bo željam in zahtevam gostov ob vsakem času ugodila.

Z otvoritvijo hotela »Paka« je mesto Velenje pridobilo zelo veliko, z njim pa bližnja in daljna mesta za razvoj domačega in tujega turizma.

L. M.

Jože Tekavec

Malomarnost povzročila

700.000 din izgube

delavskega sveta premeščen iz čela na delovno mesto čuvarja traku k prečnemu transporterju na 91. etaži. Dne 4. maja je revirni nadzornik ugotovil, da je imenovani neopravičeno zapustil svoje delovno mesto in se zadrževal pri sotovarišu. Okrog 20. ure in 30 minut ga je čuvar traku tov. Bernard Pušnik našel spečega. Spal je tako trdno, da ga je s težavo prebudil. Zaradi spanja, oziroma njegove malomarnosti, mu je premog trak docela zasul, tako da sta bila zaradi tega dva čela v zastoju 95 minut. Ta zastoj je povzročil izpad proizvodnje za ca. 290 ton premoga.

Ce navedeni izpad proizvodnje pomnožimo s povprečno prodajno ceno premoga, ki zneso na tono 2.570 din, je s tem zastojem povzročil podjetju škoda za preko 700.000 din.

Z ozirom na povzročeno škodo celotnemu kolektivu je obratvodstvo jame vzhod vložilo prijavo disciplinski komisiji. Komisija je razpisala razpravo za torek, dne 30. maja.

Videmšek se vabilu ni odzval, pač

Dne 17. maja t. l. sta se Ladislav Pečnik in njegova razvezana žena Hedvika Jelen v nočnih urah samovoljno vselila v izpraznjeno družinsko stanovanje v Zidaniškovi 5, kjer je do tedaj stanoval Viljem Jezernik.

Dan po vselitvi, t. j. 18. maja, ju je skušala uprava rudnika s svojimi delavci izseliti. Ker pa sta nudila celo fizičen odpor, se izselitev ni mogla izvršiti.

Naslednji dan, t. j. petek 19. maja, je Občinski ljudski odbor Šoštanj izdal odločbo, da se morata izseliti. Ladislav Pečnik je na odločbo vložil pritožbo na okrajni ljudski odbor in sedaj stoji vsa stvar nerešena.

Hišni svet dotičnega bloka se je takoj naslednji dan po samovoljni vselitvi sestal in sklenil, da se morata izseliti. Razumljivo je, da se noben pošten državljan ne bo strinjal s tem, da bi se posamezniki kar tako samovoljno vseljevali. Če bi bilo tako, potem podjetje nikdar ne bi vedelo za koga gradi stanovanja. Vselil bi se lahko tisti, ki je fizično močnejši in nasilnejši.

Glede stanovanjskih zadev obstaja zvezni zakon, kateremu se moramo strogo podrežati. V skladu z zakonom je centralni delavski svet RLV sprejel pravilnik o razdelitvi stanovanj. Po tem pravilniku ne more biti nobenemu samskemu delavcu dodeljeno družinsko stanovanje. Če velja naveden pravilnik za vse delavce v našem podjetju in zvezni zakon za vse državljane FLRJ, potem tudi za tov. Pečnika in tov. Jelenovo ne more biti drugače. Tudi za njiju velja isti zakon in isti pravilnik. V kolikor pa se ne mislita podrežati pravilom in redu v podjetju, bi bilo prav, da bi kolektiv o tem razpravjal in povedal, če sta še nadalje lahko člana našega kolektiva.

Na vseh zasedanjih centralnega in obratnih delavskih svetov je govora o delovni disciplini in odgovornosti na delovnem mestu. Tudi rudniški komite ZKS in osnovne organizacije ZK ter sindikalne podružnice obravnavajo in nakazujejo, kako mora vsak delavec na svojem delovnem mestu — ne samo kot proizvajalec ampak tudi kot upravljalec — delati na tem, da bo čim večja in čim cenejša proizvodnja. Velika večina naših delavcev se dobro zaveda, da boljša, večja in cenejša proizvodnja ustvarja celotni družbi večji dohodek s tem v zvezi pa si dvigamo življenjski standard.

Na žalost pa imamo tudi v našem rudniku delavce, ki te zavesti nimajo in jim je večja in cenejša proizvodnja deveta briga. Se so primeri, da posamezni delavci, ne samo da ne skrbijo za večjo proizvodnjo, ampak to s svojim malomarnim delom celo zavirajo in povzročajo podjetju škodo.

Tak primer je delavec Štefan Videmšek, roj. 1942, zaposlen v RLV od 1. I. 1961. V aprilu je dvakrat neopravičeno izostal z dela. Zaradi tega je bil v skladu s sklepom centralnega

pa je istega dne popoldne odšel k zdravniku in je v staležu zaradi izvenobratne nezgode.

Mislím, da iz tega opisa lahko vsak razsodi, kakšna je zavest tega delavca. Njega ne boli svest, če je zaradi malomarnosti oškodoval svoje sotovariše. Prepričan sem, da bo na široko govoril, kakšna krivica se mu godi, ko ga je obrat prijavil disciplinski komisiji. Prikazoval bo, da v rudniku lignita Velenje ni nobene demokracije, da ne puste delavca, da b mirno živel. Za njega je normalno, da v enem mesecu naredi dva neopravičena izostanka, da na delovnem mestu zaspi in s tem povzroči škodo kolektivu z zmanjšanjem dohodka na eni in s kvarjenjem strojev na drugi strani. Prav tako je za njega popolnoma normalno, če se ne odzove vabilu disciplinske komisije ki je izvoljeni organ delavskega sveta.

Primer, ki sem ga navedel, naj člani kolektiva razmotrijo in sami razsodijo, kam spadajo taki delavci.

Seja centralnega delavskega

31. maja 1961 je bilo ob 16. uri v dvorani delavskega sveta na direkciji RLV šestnajsto redno zasedanje delavskega sveta. Vodil ga je njegov predsednik tov. Anton Romih, ki je po ugotovitvi navzočih članov predlagal dnevni red, po katerem naj bi se obravnavalo o ukrepih v zvezi z uvajanjem novega gospodarskega sistema, o analizi ekonomskih enot RLV in še druge aktualne zadeve.

UKREPI V ZVEZI Z UVAJANJEM NOVEGA GOSPODARSKEGA SISTEMA

Direktor rudnika Nestl Žgank je prikazal v svoji obrazložitvi stanje v gospodarstvu naše dežele, ki ga je pokazala gospodarska analiza, nanašajoča se na prve mesece v letošnjem letu, odkar veljajo in se izvajajo novi družbeno-gospodarski instrumenti v sedanjem gospodarskem sistemu.

To stanje narekuje delovnim kolektivom, da skrbno proučujejo vse pojave, ki so nastali v tej zvezi. Zato je prav, da naš centralni delavski svet o tem razpravlja in ugotavlja, kateri ukrepi naj bi se v našem kolektivu podvzeli, da bi zajamčili rudniku nemoten razvoj na eni strani in da bi ohranili prednosti, ki jih je bil kolektiv dosegel doslej.

Tov. Žgank je obrazložil vzroke, ki zahtevajo, da izdajo naši organi oblasti ukrepe, ki naj preprečijo nadaljnje slabšanje gospodarskega stanja v naši deželi. Ti administrativni ukrepi se nanašajo predvsem na vprašanje investicij, amortizacije, obrtnih sredstev, na uvedbo dodatnega davka in na korekturo proračunov političnoteritorialnih enot. Razume se, da bodo takšni in morda nadaljnji administrativni ukrepi močno vplivali na upravljanje in gospodarjenje v naših kolektivih, zato je prav, da ukrepa centralni delavski svet že sedaj v tej smeri, da se osredotočijo vse zdrave sile kolektiva in da pričnejo še skrbneje in smotrneje gospodariti kot doslej.

Po mnenju tov. direktorja je treba podrobno proučiti naše stanje v pogledu ureditve vseh vprašanj, ki se nanašajo na našo investicijsko dejavnost, na naša obratna sredstva, na organizacijo podjetja in na stanje in razvoj v naših ekonomskih enotah. Na vseh teh področjih je še vrsta važnih problemov, ki terjajo primerne rešitve za sedanje stanje v našem gospodarstvu. Ta vprašanja morajo biti rešena tako, da bodo rešitve zagotavljale kolektivu najprimernejši in najugodnejši izhod iz tega stanja. Dejal je: »Če bo kolektiv te probleme pravočasno reševal in na svojih odločitvah vztrajal, potem ni bojazni, da bi bil sedanji in bodoči razvoj našega kolektiva resno ogrožen. Pri reševanju teh problemov moramo biti dosledni. Sleherni ukrep, ki ga bomo osvojili, mora biti dosledno izvršen. Naši samoupravni organi, naše poli-

tične organizacije in končno sleherni član kolektiva mora v tej situaciji dokazati, da pravilno razumeva svoje pravice in dolžnosti. Naše delo ne sme biti kampanjsko, marveč načrtno in dosledno.«

Po tej splošni obrazložitvi tovariša direktorja so bili prečitani predlogi, ki se nanašajo na ureditev obratnih sredstev, na omejitve investicij in na organizacijo podjetja.

V diskusijo so posegli Alojz Potrč, Anton Romih, Albin Amon, Stane Borovšak, Hubert Mravljak, pojasnilno pa direktor Nestl Žgank, inž. Zagoričnik, Jože Tekavec, inž. Grašič, Avgust Jeriha in Martin Turk. Diskusija je pokazala, da je res potrebno, da krene celoten kolektiv na pot, ki nas naj vodi k smotrnejšemu gospodarjenju. Diskutanti so bili edini v tem, da moramo posvetiti v prvi vrsti vso pažnjo naši proizvodnji, da moramo zaostri borbo za štednjo in izpolnjevanje osnovnih in operativnih planov, da dosledno izvajamo vsak sklep in tudi vsako pobudo, ki naj pride od kogar koli. Glavno je, da hoče dotični sklep ali pobuda prispevati k boljšemu in rentabilnejšemu poslovanju. Diskutanti so mnenja, da so predlagani ukrepi res takšnega značaja, ki bodo bistveno pripomogli k temu, da bo naš kolektiv sposoben odvrniti od sebe kvarne posledice, o katerih je bilo govora v poročilu poročevalca. Važno je, da bomo te predloge odnosno ukrepe dejansko izvrševali, da ne bomo od njih odstopali, ali jih z različnimi izjemami tako izmalili, da ne bo mogoče pričakovati dobrih rezultatov. Diskutanti so naglasili, da ne delamo dovolj na krepitvi in rasti zavesti posameznih članov kolektiva oziroma kolektiva kot celote. Osnovna organizacija ZK bo morala posvetiti temu problemu več pažnje kot doslej. Isto velja za našo sindikalno podružnico. Prav tako bodo morale vse vrste služb v podjetju temeljito korigirati svoje medsebojne odnose in skrbeti, da bo delo ustrezno in koristno koordinirano. Sleherni vodilni delavec mora biti strokovno in politično na takšni stopnji zrelosti, da bo mogel stoo odstotno odigrati svojo vlogo tako na enem, kot na drugem področju.

Po končani diskusiji so bili soglasno sprejeti naslednji sklepi:

● Na področju ureditve obratnih sredstev

Ustvariti je treba dnevno evidenco dolžnikov, zalog materiala in premoega, iz katere bo dnevno razvidno, kako so angažirana naša obratna sredstva.

Voditi moramo dnevno evidenco, ki bo prikazovala stanje dolga pri naših dobaviteljih.

Takoj je pristopiti k sistematični izterjavi neplačanih računov. Fakture smejo ostati neporavnane največ 30 dni.

Po možnosti naj se uveljavijo razni načini medsebojnih likvidacij računov med RLV in njegovimi kupci oz. upniki.

Pri odjemalcih, za katere vemo, da so slabi plačniki, se naj zagotovi plačilo vnaprej.

Prodajno politiko je voditi v bodeče tako, da bo možno plasirati premog drugim za vse one količine, ki bi postale proste v primerih, da smo pokrenili za ustavitve nadaljnjih dobav kupcu, ki ne poravnava že zapadlih faktur.

Čim več premoga se naj plasira iz deponije, ker bo v kasnejših mesecih to nemogoče zaradi pomanjkanja vagonov.

Podrobno se naj pregledajo vse zaloge materiala. Pri tem se naj odstranijo vsi viški, ki bi se pri tem ugotovili.

Sleherno novo naročilo za materiale mora poprej odobriti ožji kolegij, ki je že sestavljen. Tako imenovani »odpadni materiali« se morajo uporabiti, če je le mogoče. To velja zlasti za les, železo, jeklene vrvi in podobno.

Stanje naših obratnih sredstev je treba ažurno zasledovati in o stanju poročati na vseh sejah samoupravnih organov in na sestankih s kolektivom. Vodilo pri tem naj bo: sleherni član kolektiva mora biti seznanjen s stanjem naših obratnih sredstev.

● Na področju investicijske dejavnosti

Ponovno se morajo pregledati spiski XII. natečaja, amortizacije in investicijskega vzdrževanja. Pri tem naj bo vodilo: dosedanja kvota se naj zniža na mejo, ki jih narekujejo predvideni instrumenti, obenem pa je treba zagotoviti normalno odvijanje investicij, ki jih letošnji družbeni plan predvideva. Zajamčeno mora biti naslednje: proizvodnja dveh in pol milijona ton, mehaniziranje priprav, razširitev strojne obrate, mehaniziranje EFE ter gradbenega obrata. Za doseg tega cilja se morajo predvideti potrebni virmani iz različnih virov finansiranja.

Vzdrževanje vseh osnovnih sredstev se mora zaostri do skrajnosti.

Notranji instrumenti v ekonomskih enotah morajo biti tako postavljeni, da bodo že sami kot takšni narekovali pravilno gospodarjenje z obstoječimi osnovnimi sredstvi in tudi vplivali, da bo ekonomska enota preudarila morebitno novo nabavo osnovnih sredstev.

Ponovno pregledani in revidirani spiski XII. natečaja, amortizacije in investicijskega vzdrževanja se ne smejo več spreminjati, čim so sprejeti in potrjeni od CDS. Razen tega mora biti sleherno naročilo, ki se nanaša na nabavo katerega koli osnovnega sredstva, potrjeno s strani ožjega kolegija. Ožji kolegij je odgovoren tako za utemeljenost naročila, kakor

sveta

Kam na dopust?

tudi za nabavo pod najugodnejšimi pogoji.

Občasno se mora poročati CDS o vseh važnejših nabavah iz katerega koli vira investicijskih sredstev. Tako občasna poročila smejo obsegati največ dobo 3 mesecev.

Priprava novih spisov mora biti končana v roku 14 dni. Za to sta zadolžena pomočnik direktorja tov. Avgust Jeriha in glavni inž. Ljubo Kovačič.

Slehermi gospodarsko smotrni racionalizaciji se mora nuditi popolna podpora, zlasti če gre za izboljšavo v zvezi z omejitvijo investicij ali če gre za boljše gospodarjenje z osnovnimi sredstvi. V ta namen se naj sestavi pravilnik o tehničnih izboljšavah, kakor to določa čl. 95 Zakona o patentnih in tehničnih izboljšavah, (Ur. l. FLRJ št. 44/60).

Ta pravilnik mora biti sestavljen v roku 14 dni. Za sestavo tega pravilnika se imenuje posebna komisija v naslednjem sestavu: inž. Dušan Janežič, predsednik; Viljem Koren, tajnik; člani: inž. Stefan Zagoričnik, inž. Jože Hrastnik, Erno Rahten, inž. Jože Guštin in Srečko Godec.

● Na področju organizacije podjetja

V roku enega meseca je treba dokončati že začeto organizacijo podjetja. Za to delo sta odgovorna pomočnik direktorja tov. Jeriha in študijsko organizacijski oddelek RLV.

Obrati, ki imajo načelno shemo že določeno, naj nadaljujejo z opisi del posameznih delovnih mest.

Pripraviti je treba načelno shemo podjetja v roku 14 dni, nakar bo CDS načelno obravnaval ta predlog.

Pri postavljanju organizacijske sheme je nujno upoštevati naslednja načela: sedanje stanje, točna razmejitve delokrogov med posameznimi službami in upoštevanje delitve, ki jo zahteva pravilnik o poslovanju ekonomskih enot.

Pri sestavi organizacijske sheme se mora točno predvideti tudi potrebno strokovno in splošno družbeno ekonomsko znanje za opravljanje določenih del.

Kadrovsko socialni oddelek naj sodeluje pri sestavi organizacijske sheme in pripravlja ves material, ki je pri tem potreben iz njegovega področja. Predvsem se naj takoj ugotovi potrebno znanje, ki ga mora imeti nadzorno osebje za opravljanje svojih delovnih dolžnosti. Kadrovsko socialni oddelek naj pripravi vse potrebno za ustrezne seminarje.

Casopis »Rudar« naj v prvi vrsti prinaša iz vrst kolektiva konkretne primere, ki so takšnega značaja, da ovirajo in škodujejo podjetju, bodisi v materialnem ali moralnem pogledu. Na ta način bo časopis »Rudar« bistveno lahko pripomogel k uresničevanju postavljenih ukrepov.

O DELOVANJU EKONOMSKIH ENOT prihodnjč

S tem vprašanjem se ukvarja večina delovnih ljudi. Zelje so različne, nekateri ljubijo gore, odločili so se, da v nekaj letih napravijo transverzalo, drugi, ki so bolj redki, se odpravljajo z avtomobilom na potovanja po naši domovini, da se tako spoznajo s kraji, ljudmi in njihovimi običaji, večina pa kuje načrte, kako bi preživela svoj letni dopust ob našem lepem Jadranu; saj jim sonce, voda, zrak in dobra hrana vrača moči, da bodo v prihodnjem letu ustvarjali nove delovne zmage.

pogojem, da bomo znali ceniti in ohraniti vse, kar smo dosedaj ustvarili.

Proračunska vrednost objekta znaša 32,0 milijonov din, vrednost novozgrajene ceste 926.000 dinarjev, ureditev okolice — zelenice in parkirnih prostorov znaša 300.000 din. Kljub oviram, ki so jih delala razna podjetja in lastniki domov v okolici, je bila stavba zgrajena do 6. maja. Okolica s cesto in parkirnimi prostori pa je bila urejena do 20. maja.

Novozgrajeni počitniški dom v Fiesi

Nekateri kolektivi imajo lepo urejene počitniške domove, njihovim članom ni težko vprašanje, kje preživeti dneve dopusta. Med te spada tudi kolektiv našega rudnika. Ze lansko leto smo videli, da kapaciteta našega doma v Fiesi ne zadošča, zato smo se odločili in postavili nov objekt z 62 posteljami. Težkoče, ki smo jih morali prebresti, niso bile majhne, le s trudom in trdno voljo naših ljudi smo zmogli, zato naj ne bo med nami nobenega, ki bi podcenjeval naš trud. Tu in tam še obstajajo pomanjkljivosti, ki so več ali manj vidne, katere pa bomo sčasoma z lahkoto odpravili, seveda pod

S sezono smo pričeli letos nekaj pozneje kot prejšnja leta. Prvi gostje, ki jih je sprejel naš dom, so bili rudarji — upokojevci v letošnjem letu. V pogovoru z njimi smo zvedeli, da so se zelo dobro počutili, posebno še zaradi tega, ker čutijo, da so kljub upokojitvi še vedno soudeleženi uživati sadove kolektiva. Malo jim je nagajalo vreme, ki ga žal ni moč ustrahovati.

Sedaj je odšla na dopust že druga skupina, odšla bo tudi tretja, nato četrta in tako se bodo menjavali ljudje vse do pozne jeseni. Vsem želimo prav prijeten oddih in mnogo lepega vremena!

KINO

Od 28. do 29. junija:

»RANČ PREKLETIH«
ameriški barvni film

Od 30. junija do 2. julija:

»OBRAČUN NA ATLANTIKU«
ameriški film

Od 3. do 4. julija:

»ZAKAJ PRIDEŠ TAKO POZNO«
francoski film

Od 5. do 6. julija:

»POPLAVE STRAHU«
angleški film

Od 7. do 9. julija:

»OBRAČUN V TABLE ROCKU«
ameriški barvni film

Od 10. do 11. julija:

»DEKLE BREZ NASLOVA«
ruski film

V NEDELJO BO ZABRNELO PO VELENJU

Se nekaj dni in v Velenju bodo zabrneli dirkalni motorji; to pot čisto zares. Občinstvu se bodo predstavili že znani dirkači kot so Leon Pinter, Edo Čuden in drugi. Veliko bo tudi neznanih vozačev, ki bodo gotovo poskrbeli za kakšno posebno presenečenje. Tudi velenjsko avto-moto društvo bo dalo na »dirkalno stezo« svojega člana Antona Miletiča, ki je lansko leto na dirkah v Velenju osvojil v tekmovanju motorja s prikolico prvo mesto in se s tem še prav posebno prikupil velenjski publiki. Tudi letos, kljub nesreči, ki se mu je pripetila v Škofji Loki in tehnični okvari motorja v Portorožu, upamo, da nas ne bo razočaral. Njemu in ostalim vozačem hitrostnih dirk za prvenstvo Slovenije želimo srečno vožnjo z najboljšimi rezultati.

MILETIČ NAM ODGOVARJA

Da bi velenjsko javnost seznanili z življenjem, delom, uspehi in načrti velenjskega dirkača Antona Miletiča, smo ga prosili, da bi nam odgovoril na nekaj vprašanj.

Kaj ste po poklicu, tov. Miletič?

Študiram na višji komercialni šoli v Mariboru.

In kaj vas je privedlo do tega sporta?

Navdušila me je pravzaprav prva dirka v Velenju leta 1959. Čisto slučajno sem dobil motorno vozilo znamke »Horex-imperator«, ki je bilo kot nalašč za dirke. Takrat sem se prvič podal na dirkalno stezo. Bil sem ves omamljen in navdušen.

Pa občutki na prvi vožnji?

Bom kar odkrito povedal, kako je bilo. Bil sem nervozen. Imel sem strašno tremo. Do »asov« so me navdajali posebni občutki. Malo sem se jih tudi bal. Gledali so me precej postrani, ker sem se jim zdel zelo predrzen. Pa je kar šlo. Dosegel sem šesto mesto, kar je bil zame čisto dober rezultat, saj so skupaj z menoj tekmovali Pinter, Draksler, Breznik in drugi priznani vozači.

Kaj pa naslednje tekmovanje?

Spomladi leta 1960 sem se že začel pripravljati za republiško prvenstvo cestno hitrostnih dirk v Velenju. Avto-moto društvo Velenje mi je preskrbelo tudi prikolico, in to šele mesec pred dirkami, tako da pravzaprav nisem imel kdove kakšnega treninga.

Kakšno uvrstitev ste pričakovali na tem tekmovanju?

Zeel sem si, da bi bil čim boljši. Na kakšno prvo mesto si sploh nisem upal pomisliti.

Gotovo ste bili svojega uspeha še bolj veseli. Kako je pravzaprav bilo?

V vožnji s prikolico sem prišel prvi na cilj. Seveda se mi je poznalo, da sem bil brez prakse oziroma, da je bila moja praksa še zelo pomanjkljiva!

Kaj pa vaš sovozač, tov. Miletič?

Moj sovozač je bil Zalar Julij. Teden dni prej sva poizkušala pa je kar šlo, čeprav je bil tudi on novo pečen. Kar dobro se je znašel.

Katero mesto ste dosegli v vožnji za posameznike na teh dirkah?

Od štirinajstih vozačev sem zavel šesto mesto.

Nam lahko opišete, kako je prišlo do nesreče v Škofji Loki?

Po uspehi dirki v Velenju so me prijaviteli še na dirke v Škofjo Loko. Vsi skupaj smo na tistem upali na dobro mesto. Zal pa do dirk samih sploh nisem prišel, ker je prišlo do nesreče že na treningu. V vožnji za posameznike sem se na ovinku preveč nagnil in tako prišel z izpušno cevjo do tal. Izgubil sem ravnotežje in se zaletel v ograjo mostu, kjer se je motor vžgal, jaz pa pošteno padel. Imel sem srečo! Dobil sem samo nekaj prask in si zlomil prst. Tako sem naslednji dan z žalostjo spremljal dirke.

To je bila res smola! Sicer pa, samo da ste odnesli še kolikor toliko zdravo kožo. Kaj vozilo res ni bilo zavarovano?

Kot pri vsaki drugi stvari, je bilo tudi tukaj. Če nimaš vse v najlepšem redu, se ti zelo rado maščuje. Vsi skupaj smo bili tako nervozni in zmedeni, da smo na to čisto pozabili.

Kakšni so bili potem stroški in kdo jih je kril?

Stroški so znašali okoli 250.000 dinarjev, ki jih je z razumevanjem krilo avto-moto društvo Velenje in se ob tej priliki prav lepo zahvaljujem. Sprva so obljubili pomoč pri avto-moto društvu Škofja Loka in avto-moto zveza Slovenije, ko je bilo treba dati denar, so na to pozabili. Tako je prišlo vse skupaj na rame velenjskemu društvu.

Vam je nesreča v Škofji Loki vzela kaj veselja?

Ne! Sklenil sem, da bom posvetil še več pozornosti temu športu. Komaj sem čakal, da bom spet zdrav in spet vozil.

Kaj pa za letošnje dirke, se že kaj pripravljate?

Motor imam popravljen in se že skrbno pripravljam za 2. julij.

Na katero mesto pa računate, tov. Miletič?

Na tihem upam, da bom dosegel tretje oziroma četrto mesto v vožnji s prikolico, dočim bom v vožnji za posameznike kar zadovoljen s šestim mestom.

Oprostite, tega pa ne razumem, saj ste bili lansko leto v vožnji s prikolico prvi. Kako to, da ste tako skromni?

Na progah so se namreč pojavila vozila s težjimi stroji in tako bo malo težje, kot je bilo lansko leto.

Imate že kaj treme?

Pa še kakšno!

Kaj pa vaši načrti za bodočnost?

Zelo rad bi bil lastnik kakšnega težjega motorja, da bi z njim postal kar najboljši rezultat.

Kaj pa odnos društva do vas?

Zelo z razumevanjem spremlja vse moje uspehe in spodsrlja in mi vse-skozi stoji ob strani. Društvo bi zelo rado imelo tekmovalno ekipo toda ne more priti do nje, ker nima sredstev, da bi kupilo mojim tovarišem dirkalne motorje, sami si ga pa tudi ne morejo, ker niso toliko dobro situirani, da bi si ga lahko privoščili.

Ob koncu nas je tov. Miletič prosil, da se želi oprostiti vsem Velenjčanom, ker dela pri svojih treningih toliko hrupa po cestah. Nekje pač mora trenirati. Upamo, da Velenjčani gledajo na to z razumevanjem, saj je njegov uspeh želja vseh nas.

Še enkrat smo našemu mnogo obetajočemu dvajsetletnemu vozaču zaželeli vso srečo. Nasvidenje 2. julija na cestno hitrostnih dirkah za prvenstvo Slovenije!

